

at sende de øst- og centraleuropæiske lande signalet: Velkommen, venner, i vores fællesskab!

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Da virkningen af dette forslag, hvis det bliver vedtaget, er så beskeden, som den er, så vil hr. Jesper Langballe nok også forstå, at et forligsbrud i givet fald ville være tilsvarende lille. Men jeg skal i øvrigt ikke vurdere, om det ville være forligsbrud. Det er uaktuelt, for der er et flertal imod forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.35

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om retskrav på besøgsvisum.

Af Søren Søndergaard (EL) m.fl.
(Fremsat 4/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen vil ikke fremsætte et lovforslag om retskrav på besøgsvisum for nære familiemedlemmer, og det er der gode grunde til. Det ville bl.a. være i strid med formålet med hele visuminstituttet.

Man meddeler visum til udlændinge, som typisk alene har behov for et kortvarigt ophold i Danmark. Visum meddeles således for en begrænset periode af normalt 3 måneders varig-

hed med henblik på deltagelse i en bestemt begivenhed eller med et bestemt formål, f.eks. forretningsbesøg eller deltagelse i kulturelle eller videnskabelige arrangementer. Der meddeles også visum med henblik på besøg af kærester eller forloveder eller deltagelse i begravelser, fødselsfestligheder, barkedåb osv.

Som konsekvens af at visum udstedes med henblik på kortvarigt ophold, skal praksis for udstedelse af visum ses i sammenhæng med lovgivningens almindelige regler om opholdstilladelse. Visumpraksis er båret af et ønske om at sikre, at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark, misbruger indrejsen til at omgå lovgivningens regler om opholdstilladelse.

Ved vurdering af en ansøgning om visum foretager udlændingemyndighederne derfor en bedømmelse af, om der skønnes at være risiko for, at udlændinge vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Til brug for denne vurdering har udlændingemyndighederne opdelt de lande, hvis statsborgere er visumpligtige, i fire grupper. Denne landeinddeling er bestemt af, i hvor høj grad statsborgere fra de pågældende lande generelt set søger asyl eller anden opholdstilladelse i Danmark.

Det er således i høj grad placeringen af et land i en af de fire landegrupper, som er afgørende for, i hvilket omfang der kan meddeles visum til statsborgere fra dette land. For god ordens skyld skal jeg dog understrege, at opdelingen i landegrupper alene har vejledende karakter, og at der foretages en individuel bedømmelse af hver enkelt visumansøgning.

Et retskrav på besøgsvisum til nære familiemedlemmer vil være i strid med Danmarks forpligtelser over for de øvrige Schengenlande. Schengenreglerne forpligter medlemsstaterne til at være opmærksomme på bekæmpelsen af ulovlig indvandring ved udstedelse af visum.

Efter de fælles Schengenregler for udstedelse af visum stilles der krav om, at der skal foretages en vurdering af asyl- og indvandringsrisikoen, det vil sige risikoen for, at folk ikke vil rejse tilbage igen. I den forbindelse skal det fastslås, om ansøgeren har til hensigt at indrejse til Schengenlandenes område ved hjælp af visum, som er udstedt med henblik på turisme, studie- og erhvervsaktiviteter eller familiebesøg, for at bosætte sig dér.

Et retskrav på besøgsvisum, som ikke på nogen måde tager hensyn til risikoen for ulovlig indvandring, vil efter regeringens opfattelse

være i strid med både formålet med og hensynet bag visuminstituttet samt i strid med Danmarks forpligtelser over for de øvrige Schengenlande.

Noget andet er, at der kan være behov for at justere den gældende visumregulering. En stadig mere globaliseret verden, som fører til øget samhandling og turisme og ændrede bosætnings- og familiemønstre, kan på den ene side skabe behov for smidigere regler. På den anden side kan den skærpe den øgede risiko for terrorhandlinger og for international kriminalitet, som jo også er en del af globaliseringen, og det kan skærpe behovet for nye kontrolforanstaltninger, som ikke alene er begrundet i ønsket om at undgå ulovlig indvandring.

Derfor nedsatte jeg i foråret en arbejdsgruppe, som fik til opgave at analysere behovet for ændringer i lovgivningen, herunder behovet for tillem্পninger af den praktiske visumadministration. I juni afgav arbejdsgruppen en redegørelse, hvor det bl.a. blev anført, at den nuværende visumpraksis i vidt omfang er blevet indrettet i lyset af de relativt lempelige regler for familiesammenføring, som gjaldt før sommeren 2002.

Efter stramningen af betingelserne for familiesammenføring er muligheden for at opnå familiesammenføring og dermed risikoen for ulovlig indvandring mindsket i en vis grad, og det bør jo få konsekvenser for visumpolitikken.

Kl. 16.40

Det anføres også i rapporten, at den nuværende inddeling i landegrupper ikke giver statsborgere fra visse lande mulighed for ved en ændret adfærd at demonstrere, at der ikke længere er det immigrationspres, som var den oprindelige årsag til placeringen af landet i den pågældende landegruppe.

På den baggrund foreslår arbejdsgruppen bl.a., at der indføres en ny landegruppeinddeling, og at der åbnes for, at visse grupper af udlændinge, som ikke før kunne få visum, nu kan få visum mod en sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. Det er altså ikke en skærpelse, men en lempelse. Samtidig foreslås det, at der indføres en skærpet kontrol med de meddelte visa.

Regeringen overvejer for tiden arbejdsgruppens forslag. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg forventer at fremsætte lovforslag i det nye år, dvs. til januar eller februar. Jeg kan allerede nu sige, at arbejdsgruppens redegørelse giver et godt grundlag for en ny visumpolitik, som giver flere grupper af udlændinge mulighed for at opnå visum, men samtidig bl.a. gennem en ny

ordning med sikkerhedsstillelse udbygger værnet mod misbrug.

Jeg finder, at en sådan ændring af reglerne, som dels åbner for en kontrolleret lempelse af visumreglerne, dels understreger både visumansøgerens og referencens ansvar for, at visum ikke misbruges, på bedste vis imødekommer både formålet med og hensynet bag visuminstituttet såvel som behovet for smidigere regler for sameksistens i en globaliseret verden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er bare for lige at være sikker på, at vi diskuterer det samme, for det lød på ministeren, som om det var ministerens opfattelse, at forslaget gik ud på et generelt retskrav på at få visum til Danmark.

Det er der jo ikke tale om. Det er jo for en ganske bestemt lille, afgrænset gruppe. Jeg vil bare høre, hvilke overvejelser det så har givet anledning til, at det er en ganske bestemt lille, afgrænset gruppe, vi taler om. Og netop altså også en gruppe, som man jo kan forholde sig til f.eks. med krav om betaling eller kautionsstillelse, eller hvad man vil, fordi man kender navn og adresse, hvad man jo ikke gør, når det drejer sig om studerende eller forretningsfolk osv. Men det gør man jo netop her, fordi det er deres bror, det er deres far, det er deres søn, som kommer. Man ved, hvem de er.

Jeg vil godt bede ministeren om at forholde sig lidt mere konkret til det her jo i virkeligheden meget begrænsede forslag.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Forslaget går jo ud på, at Folketinget pålægger regeringen inden den 1. marts 2004 at fremsætte lovforslag om ændring af udlændingeloven, der medfører et retskrav på besøgsvisum. Det var dette retskrav, jeg advarede imod, fordi det sandsynligvis vil stride imod Schengenreglerne og også vil stride imod hele den måde, hvorpå man anvender visuminstituttet til at imødegå ulovlig indvandring.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes bare, det er mærkeligt, at ministeren stopper midt i sin oplæsning. For hvis ministeren læste videre, ville han jo se, at det var et retskrav for nogle ganske bestemte grupper, i øvrigt grupper, som for en dels vedkommende tidligere havde ret til familiesammenføring. F.eks. hav-

de ældre over 60 år jo ret til familiesammenføring.

Det her beskedne forslag går bare ud på, at de har lov til at komme til landet 14 dage om året. Det er jo en meget konkret gruppe. Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren gør det så bredt og ikke læser forslaget færdigt og så argumenterer konkret i forhold til den gruppe.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg lagde mærke til, at ministeren i sin replik til hr. Søren Søndergaard brugte udtrykket »sandsynligvis ville stride imod Schengenreglerne«. Altså i replikken. Jeg havde indtryk af, at det var et lidt andet ordvalg i selve talen, men det er jo ikke ligegyldigt, om det er i strid med eller ikke i strid med. Hvis det er i strid med regler, som Danmark har indgået aftale om, så er det én sag, men hvis det er »sandsynligvis«, så må ministeren vel være helt sikker på, om det er det ene eller det andet. Der er jo ikke noget, der hedder sandsynligvis, i hvert fald ikke i juraen, så enten-eller.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, vi alle ved, at forslaget handler om besøg af den nærmeste familie i op til 2 uger om året. Og derfor gentog jeg det ikke. Derfor standsede jeg oplæsningen, da jeg var nået til retskravet, for det var princippet i retskravet, jeg advarede imod.

Kl. 16.45

Hvad angår Schengenreglerne, kan jeg godt skærpe formuleringen og sige, at et retskrav på besøgsvisum til nære familiemedlemmer som foreslået vil være i strid med Danmarks forpligtelser over for de øvrige Schengenlande. Det tror jeg også jeg sagde i min første tale. Undskyld, at der kom et »sandsynligvis« ind i anden omgang.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Jeg skal starte med at sige, at det er på vegne af min kollega, fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg læser hendes ordførertale op:

Venstre kan ikke støtte det her beslutningsforslag, der skal give retskrav på besøgsvisum for nære familiemedlemmer til herboende udlændinge. Meningen med visum er, som ministeren har redegjort for, at give et ophold for en begrænset periode af normalt 3 måneders varig-

hed med henblik på deltagelse i en bestemt begivenhed eller med et bestemt formål.

Meningen med visumpraksis er at sikre, at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark. Vi er derfor i Venstre imod, at man ved lov fastlægger, at der er bestemte grupper, her familiemedlemmer, der, uanset fra hvilket land de kommer, skulle have retskrav på et visum. For den konkrete afgørelse er det jo netop afgørende, fra hvilket land ansøgeren kommer.

Dertil kommer også vores forpligtelser i Schengenarbejdet. Danmark er forpligtet til ved udstedelse af visum at være opmærksom på bekæmpelsen af ulovlig indvandring.

Vi har mærket os ministerens udtalelse om behovet for at justere den gældende visumregulering på baggrund af den rapport, den nedsatte arbejdsgruppe afgav i sommer. Vi vil i Venstre afvente regeringens forslag, men kan allerede nu tilkendegive, at vi finder, at det er en god idé at give flere udlændinge mulighed for at opnå visum på betingelse af sikkerhedsstillelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Da vores ordfører, hr. Morten Bødskov, ikke kan være til stede i dag, skal jeg læse hans tale op:

Forslaget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag om ændring af udlændingeloven, der medfører et retskrav på visum, så danske statsborgere og personer med varig opholdstilladelse i Danmark som minimum kan få besøg af deres nærmeste familie i op til 2 uger om året, så vi er opmærksomme på den meget smalle afgrænsning, der er i forslaget, kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard.

Det er rigtigt, som der står nævnt i bemærkningerne til forslaget, at globaliseringen på mange måder er en udfordring for vores velfærdssamfund. Nye bosætnings- og arbejdsmønstre er her en meget central udfordring for vores samfund. I Danmark har et flertal af befolkningen valgt, at vi skal håndtere væsentlige dele af denne udfordring sammen med EU. I Socialdemokratiet mener vi, at EU-samarbejdet er en fornuf-fig ramme til at tackle de udfordringer, globaliseringen stiller velfærdssamfundet over for, men også når det handler om at finde modeller for kontrol af bl.a. vandrende arbejdstagere, asylansøgere og indvandrere.

Forslaget vil efter vores opfattelse være problematisk i forhold til de forpligtelser, vi har

over for EU og naboerne der. Danmarks delta-gelse i Schengensamarbejdet giver os visse forpligtelser i forbindelse med udstedelse af visum. Eksempelvis skal der foretages en vurdering af risikoen for asylansøgning og indvandring af de pågældende ansøgere. Denne risiko er reel i nogle sager, og vi mener ikke, Enhedslistens beslutningsforslag tager højde for det.

Ligeledes mener vi, at Enhedslistens beslutningsforslag strider imod intentionerne bag den model for udstedelse af visum, som er gældende i dag, hvor en række betingelser skal være opfyldt for at opnå visum i Danmark. Et generelt retskrav for besøgsvisum vil derfor være et brud på nogle af hensynene og vurderingerne.

Socialdemokratiet ønsker ikke at medvirke til et større brud på praksis i dag, men vi er meget enige i, at der skal ske en vurdering og en justering af de kommende visumregler, og vi afventer også at læse den rapport, som ministeren nu har henvist til der snart kommer fra den arbejdsgruppe, der er nedsat, og det vender jeg tilbage til om lidt.

Kl. 16.50

Verden forandrer sig jo, og uden for denne sal krydser millioner af mennesker hver dag legalt landegrænser. Det har vi i Socialdemokratiet intet ønske om at forhindre. Vores land lever af åbenhed over for omverdenen, samhandel og et tæt fællesskab med vore naboer, men åbenheden over for omverdenen indeholder for nogles vedkommende også en risiko. Der er folk i denne verden, som misbruger de moderne samfunds åbenhed, og det er de få mennesker, som vi skal beskytte os imod. Derfor skal der være en balance i et lands visumpolitik, og vi vil godt være med til at lave en ny balance i visumpolitikken, men vi gør det ikke på baggrund af Enhedslistens beslutningsforslag. Vi vil gerne se på den rapport, der kommer fra arbejdsgruppen, og så være med til at justere beslutningsforslagene, for vi er enige i, at der nogle steder skal foretages en lempelse, og at vi også skal se på, om landene skal være omfattet af de restriktioner, som alle landene er i dag.

Så vi går ind for forandringer, men ikke med baggrund i beslutningsforslaget her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Man kan altid regne med venstrefløjens hjertelag, når det gælder humanitær omsorg for med-

mennesker, medmennesker af alle slags og uden persons anseelse.

Nærværende beslutningsforslag demonstrerer til fulde, hvor stort Enhedslistens hjerte er, f.eks. i forhold til narkobaronen fra Colombia, hvis forretning på Nørrebro går strygende, så strygende, at han gerne vil udvide gesjæften og have sin bror hertil som forretningspartner, og broderen kommer på besøg på det besøgsvisum, som man altså har ret til uanset myndighedernes vurdering. Det river han selvfølgelig derefter i stykker og søger asyl eller bliver måske boende illegalt; med en tilstrækkelig høj forbryderindkomst er det sidste trods alt lukrativt. Hvis det ikke er godhed fra Enhedslistens side, så ved jeg ikke, hvad godhed er.

Forslagets konsekvenser er selvsagt helt uoverskuelige. Selv om jeg godt hørte, at hr. Søren Søndergaard nu lige var inde på det i en kort bemærkning, så er der ikke i beslutningsforslaget taget stilling til, om den besøgende efterfølgende skal kunne søge asyl. Der er jo heller ikke nævnt nogen pekuniær eller anden sikring mod bedrag.

Jeg må sige, som det er blevet sagt af fru Karen Klint: Hvad skal man overhovedet have en ordning for, der hedder visum, hvis enhver har retskrav på at få det? Jamen altså hvis enhver må kalde sig stationsforstander eller integrationsminister, så ville det jo være det samme som at nedlægge stillingen.

Forslaget bygger på en grundforudsætning, der kan minde lidt om den skæbnesvangre naitivitet, der betingede den udlændingelovrevision, som i år fylder 20 år, og som satte alle de nationale og personlige tragedier i gang, som vi nu slås med at afbøde, nemlig den forudsætning, at man forlods kan udstyre udlændinge med danske retskrav. Man kan tage sig af flygtninge som en barmhjertighedsakt efter en vurdering i det enkelte tilfælde, men hvis man giver hele jordens befolkning danske retsgarantier, så er det selvsagt nationalt selvmord.

Det skulle vi dog efterhånden have lært, for det var det, der skete i 1983 takket være Dansk Flygtningehjælp og Hans Gammeltoft-Hansens lobbyarbejde og takket være en alt for svag borgerlig regering. Folketinget gav enhver, der sagde asyl, retskrav på at komme ind i landet og få sin sag behandlet; de katastrofale følger kender vi. Danske retskrav kan selvfølgelig kun gives til borgere inden for dansk jurisdiktion, dvs. til landets egne borgere, som har tilsvarende forpligtelser.

Lad mig til sidst spørge: Hvad er det så, der lige nu gør det så nødvendigt at få gennemført det her forslag? Jo, det er, står der i beslutningsforslagets bemærkninger, at vi lever i en stadig mere globaliseret verden – en globaliseret verden!

Jamen jeg har godt lagt mærke til det. Jeg vil sige, at efterhånden tænker jeg, hver gang jeg ser på en globus: Hvor er den dog blevet global, hvor er Danmark dog blevet dansk, og hvor er hr. Søren Søndergaard dog blevet utrolig Søndergaardsk.

Jeg vil sige, at det er den slags principielle overordnede statements, der er utrolig perspektivrige og har en enorm argumentationskraft.

Kl. 16.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Der er ingen tvivl om, at nogle mennesker såvel danskere som herboende udlændinge indimellem har store problemer med noget så naturligt som at få familiemedlemmer på besøg, hvad enten det er på ferie eller i anledning af en fødselsdag, en konfirmation, et bryllup eller en anden stor begivenhed i familien.

Der kan være store besværigheder med at få et visum til Danmark, men jeg bliver nødt til at sige, at der efter min og Det Konservative Folkepartis mening er gode grunde til at have en stram visumpraksis.

Der er et utroligt stort pres på den vestlige verden af mennesker, der vil gøre alt for at få en fremtid i et vestligt velfærdssamfund. Det pres forsøger vi at modstå ved en stram udlændingelovgivning.

Et retskrav af den art, forslagsstillerne her foreslår, kan ikke undgå at give risiko for misbrug, og det er en risiko, vi i Det Konservative Folkeparti ikke mener, at vi skal løbe. Et visum skal gives efter individuel vurdering af ansøgeren og begrundelsen for besøget og ikke via et retskrav.

Noget helt andet er, at der, som ministeren også anfører, er behov for ændringer i reglerne om visumtildeling. Som konsekvens af, at vi lever i en mere og mere globaliseret verden – se nu tænkte jeg jo meget længe over, om jeg nu kunne finde et andet ord og en anden beskrivelse, men det korte af det lange er, at vi lever i en verden, hvor det er let at rejse jorden rundt, det er oven i købet ikke voldsomt dyrt, og hvor der heldigvis

er relationer mellem mennesker på kryds og tværs af landegrænser, så jeg vil stadig bruge ordet globaliseret – kan det give anledning til, at man skal tænke nærmere over at justere visumpolitikken.

Derfor vil vi se positivt på, at flere på visse betingelser får visum, men beslutningsforslaget kan vi altså ikke støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre, at vi støtter princippet i dette beslutningsforslag.

Det er jo sådan med beslutningsforslag, at de kan anskues ud fra, om man er hundrede procent enig i det og siger, at det skal vedtages i Folketinget, som det ligger. Man kan også anskue beslutningsforslag ud fra, at man er enig i tankegangen, intentionen i det, men at det godt kan være, at det ikke er helt færdigt, og at der er nogle ting, som ikke er undersøgt hundrede procent. Ud fra den sidste betragtning mener jeg også, at man skal vurdere beslutningsforslagene. Er man enig i intentionerne i det, så skal man også tilkendegive de synspunkter.

Så kan jeg forstå, at der er nogle, der mener, at det er rigtig godt, at Danmark er et så lukket land som overhovedet muligt, og at der helst ikke skal komme nogen herind overhovedet, fordi vi har det godt hos os selv, og vi har det bedst med hinanden, når vi ikke udsættes for, at der er andre mennesker, der kommer hertil. Vi må dog stadig væk, har jeg forstået, godt se tv fra andre lande, så vi alligevel får nogle indtryk derfra.

Alligevel er der ordførere, der siger, at vi altså skal lempe reglerne. Der kan jeg forstå, at det siger Det Konservative Folkepartis ordfører, og det siger Socialdemokratiets ordfører også. Så er det jo helt afgørende at se på, hvad det er, der i dag bør ændres, for at vi synes, det bliver mere smidigt. Det næste er, hvad det er for nogle problemer, der ligger i beslutningsforslaget, for at man kan gennemføre det.

Så anføres det, at man for det første ikke kan give et retskrav. Det er så ikke til alle mennesker, indimellem får man indtryk af, at det er sådan noget med, at nu får alle mennesker pludselig et retskrav. Nej, det er altså til nogle nære familiemedlemmer.

For det andet fremfører man, at der er nogle regler i Schengen – som vi ikke har sagt ja til fra SF's side, men det har andre altså gjort – og det er en bestemt regel i Danmark, som gør, at vi så ikke kan sige ja til det, der ligger.

Men vi vurderer forslaget ud fra en intention om, at det ikke skal være så forfærdelig bøvlet og nærmest umuligt at få sin nærmeste familie på besøg en gang imellem. Det signalerer, når den slags procedurer er i gang i Danmark, at vi ikke bryder os om, at der kommer nogen hertil, men jeg synes sådan set, det er glimrende, at folk kan få besøg af hinanden, uanset om ens nærmeste familie primært bor i Danmark eller andre steder. Jeg ved også, at de mennesker, som har familiemedlemmer andre steder, er glade for at besøge deres familiemedlemmer andre steder, og derfor er det lidt trist at se, når disse mennesker så gerne vil mødes i Danmark, at så mødes de med besvær og bureaukrati og bøv. .

Kl. 17.00

Vi kan støtte intentionen i forslaget. Vi forventer ikke, det kommer til afstemning, sådan som det ligger, medmindre der er tale om en betænkning, som så afgives ved den lejlighed, som så også tager højde for de indvendinger, der f.eks. er i forbindelse med de aftaler, der er indgået, og som Danmark har tilsluttet sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der er nogle lande, hvis borgere vi ikke uden videre kan give visum til. Danmark kan ikke bare åbne sine grænser. Der er nødt til at være en grænse for, hvordan og hvor mange mennesker der lukkes ind i landet. Men de regler, der er nu, er alt for rigide. Tillad mig at give nogle enkelte eksempler.

Et russisk ægtepar – jeg tror, de er oppe i halvfyrdserne – har hele deres familie her i Danmark: to hold børn og nogle børnebørn. De har ikke noget familie tilbage i Rusland. De kan ikke længere komme ind i Danmark. De kan ikke få visum til Danmark. De kan ikke få lov til at besøge deres børn og børnebørn her i landet. Det er mig fuldstændig uforståeligt, hvorfor Danmark stiller sig så afvisende over for, at nogle børnebørn her i landet kan få mulighed for at få besøg af deres bedsteførelde, og at bedsteførelde omvendt kan få lov til at besøge deres børnebørn her. Den eneste måde, den pågælden-

de familie kan mødes på, er, at de danske familier tager til Rusland, hvor de heldigvis har mulighed for at komme ind, kan man sige.

Eller et andet eksempel: Der er uddannelsesinstitutioner, der venter meget, meget lang tid på at få at vide, om en udenlandsk lærer overhovedet kan få ophold i Danmark, altså kan få lov til at rejse ind og eksempelvis undervise i 3-6 måneder. Man kan ende med at vente så længe på en lærer, at undervisningen er forpasset og man ikke længere har brug for læreren. Det er jo ikke særlig godt for det internationale samarbejde. Det er ikke godt for den internationale dimension i vores uddannelser. Det er ikke godt for den internationale dimension i det danske samfund som sådan.

Man kan også sige det på den måde, at sådan som reglerne er nu, er vi ved at indføre et nyt jerntæppe. Samtidig med at vi udvider EU og Danmark forhåbentlig tiltræder en ny traktat, som bygger på de europæiske menneskerettigheder, så lukker vi Danmarks grænser. Så lukker vi af. Fuldstændig uskyldige mennesker rammes af nogle regler, der er lavet med henblik på at undgå, at vi overhovedet får udlændinge til Danmark. Det er vi i Det Radikale Venstre imod, og dermed er også sagt, at vi er enige i de intentioner, der ligger i Enhedslistens forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne er positive over for de velmente intentioner bag et retskrav til besøgsvisum for den allernærmeste familie, og vi finder da også de bagved liggende årsager ganske legitime.

Man kunne, når man skal forholde sig til det her område, se på andre landes erfaringer og praksis i forbindelse med lignende muligheder for statsborgere og personer med varig opholdstilladelse og deres nærmeste familie. Man kunne også, når man ser ud over sine egne grænser, se på, om de lande og deres erfaringer kunne være med til at berige os på dette område. Det kunne også give et gyldigt sammenligningsgrundlag for, hvordan en lignende ordning kunne fungere under danske forhold.

At se på det her område synes vi faktisk er nødvendigt, se på, om reglerne er gode nok, eller om de rent faktisk er for snævre, som vi synes hos Kristendemokraterne.

Vi er enige med øvrige ordførere i, at det kunne gøres mere smidigt, og det vil vi meget gerne være med til at arbejde for.

Om det er i modstrid med Schengenreglerne, det må jeg indrømme at jeg ikke kan vurdere, men det er selvfølgelig noget, vi vil se på under udvalgsarbejdet.

Men som sagt er vi meget positive over for intentionerne bag beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Hvert år er der ca. 10.000 mennesker, der får afslag på at få et besøgsvisum til Danmark, og mange af dem får det af fuldstændig uforståelige grunde. Hvorfor de alligevel ikke er så uforståelige, skal jeg komme tilbage til om et øjeblik.

Når vi møder dem rundt omkring, og især når de borgerlige partier møder dem rundt omkring, så kan de aldrig forstå, at det kan være rigtigt. Det kan da ikke være rigtigt, at du ikke kan få besøgsvisum til Danmark. Men det er jo rigtigt.

Kl. 17.05

Vi kan f.eks. tage en taxachauffør – jeg går ud fra, at flere af jer har kørt med ham, han har forelagt sagen for flere af jer, som er gift med en thailandsk kvinde. De har gentagne gange søgt om at få hans kones thailandske søn, som er voksen og arbejder som skrædder i Bangkok, til Danmark ved nogle ganske bestemte begivenheder, nemlig ved de to personers bryllupsdag, ved taxachaufførens 40-års fødselsdag og senest i forbindelse med deres 5-års bryllupsdag. Hver gang er der givet afslag med henvisning til, at Udlændingestyrelsen har vurderet, at der er fare for, at sønnen vil blive i Danmark, og at den begivenhed, der er ansøgt om visum til at deltage i, ikke er af tilstrækkelig vigtighed til at begrunde et visum.

Eller et andet eksempel med en person af marokkansk oprindelse, som nu er dansk statsborger. Her bliver jeg nødt til at sige til Venstre, at det her jo ikke er et forslag om udenlandske statsborgere i Danmark, vi snakker også om danske statsborgere. Han har været gift med en dansker i 7-8 år og har søgt om at få sin bror fra Marokko til Danmark, for at han kunne møde svigerfamilien. Broren har hele sin øvrige familie i Marokko og har derfor fortsat tilknytning til hjemlandet. Alligevel nej til besøgsvisum.

Eller en læge af russisk oprindelse, der har søgt om at få sine forældre til Danmark, for at de kunne være sammen i julen 2002 og se børnene, der voksede op i Danmark. Faren ejer en fabrik i Rusland med mere end 100 ansatte, og det er næppe sandsynligt, at han vil forlade de værdier for at søge asyl i Danmark. Derudover har forældrene faktisk været i Danmark tidligere. Men også her gives der afslag, af en eller anden uransagelig grund.

Det er de konkrete eksempler, som folk oplever i tusindvis, og som er uforståelige og uforklarlige, og som viser et system, som er ekstremt lukket, et system, som er afvisende over for at respektere den udvikling, at stadig flere får kontakter i udlandet.

Jeg vil så godt knytte et par enkelte bemærkninger til et par af ordførerne. Fru Else Theill Sørensen sagde, at fra Det Konservative Folkepartis side ville man i hvert fald ikke være med til forslag, der kunne give mulighed for misbrug. Det var sikkert. Det er jo et interessant synspunkt, og det kan også godt være, at De Konservative vil fastholde det. Jeg noterer mig bare, at hvis man ser midt på side 9 i den rapport, som er lavet af Udlændingestyrelsen, så står der:

»Reglerne om visum vil ikke realistisk set kunne indrettes således, at et sådan misbrug helt kan undgås«.

Det er, hvad han skriver, og det er naturligvis rigtigt, for giver man folk tilladelse til at komme til Danmark, så er der selvfølgelig mulighed for, at de ikke vil rejse ud igen, eller at de søger asyl. Eller hvad som helst. Den risiko eksisterer selvfølgelig.

Til hr. Jesper Langballe, som jeg takker for alle bemærkningerne om venstrefløjens godhed osv., vil jeg nu sige, at vores godhed rækker ikke til at afskaffe Interpol, så folk, der begår narkokriminalitet, er sådan set ikke lige omfattet af vores godhed. Men lad det nu ligge.

Men det interessante ved hr. Langballes gennemgang var, at han læste op af forslaget for ligesom at vise, hvor lidt argumenteret det var. Hr. Langballe læste dette op:

»I en stadig mere globaliseret verden er der derfor behov for at have så smidige regler for besøg og kontakt over landegrænserne som muligt«. Punktum.

Det viser, hvor latterligt, det er. Der står bare noget med globaliseret, og det skal åbenbart være bevis nok.

Men hr. Langballe læste jo ikke videre, nemlig »at det internationale bosætnings- og arbejds-

mønster er under konstant udvikling, og tusinder af mennesker i dag er ikke bofaste på samme måde som blot for nogle få år siden. Det stiller nye krav til indretning af den lovgivning, som regulerer kontakten mellem befolkningerne«. Det er jo det, der er argumentet.

Argumentet er jo, at stadig flere mennesker gifter sig på tværs af grænserne. Argumentet er jo, at stadig flere mennesker tager til udlandet for at studere, tager til udlandet for at få arbejde, får venner og familie, kommer tilbage igen. Det er jo det, der er argumentet for at kigge på det her. Det har ikke noget i al abstrakthed med globalisering at gøre, det er noget, der kan måles i tal, må jeg sige til hr. Langballe.

Men man kan selvfølgelig også trække gardinerne ned og bede spornovskonduktøren om at ryste med spornovgen og så tro, at man kører. Den mulighed eksisterer også. Jeg vil sige, at chancen for, at man kommer fremad, i hvert fald fremad i den rigtige retning, er ret begrænset.

Det er selvfølgelig heller ikke rigtigt, at enhver skal have retskrav på 14 dages besøgsophold i Danmark. Der er jo netop en række begrænsninger med hensyn til, hvilken gruppe det omfatter. Der står også direkte, at folk, der er udvist af Danmark, naturligvis ikke kan komme på tale, og at der selvfølgelig også skal være et hensyn til statens sikkerhed. Det kan man også tage med. Så det er ikke alle, der får den mulighed.

Kl. 17.10

Men det tager ganske rigtigt højde for, at når man er i Danmark, man er bosat i Danmark, man er dansk statsborger, så bør man have et retskrav på, at ens nærmeste familie kan komme og besøge en, ja, det synes vi. Og det synes vi faktisk er værd at forsvare.

Det er der så en række partier, jo de fleste, der ikke synes. Der vil jeg komme ind på ikke mindst det, integrationsministeren brugte som en af begrundelserne, nemlig at vi stadig væk må se på risikoen for, at folk søger asyl. Hvorfor egentlig det?

Fru Karen Klint nævnte også, at vi et eller andet sted åbenbart var forpligtet til at forhindre, at folk søger asyl. Jeg mindes ikke, at vi har indgået nogen konventioner om, at vi skal forhindre folk i at søge asyl i Danmark, det må jeg ærligt indrømme, det kan jeg ikke lige huske. Fru Karen Klint kan muligvis gøre mig en smule klogere, men jeg mener ikke, at vi har indgået sådan nogle konventioner.

Men hvad er egentlig problemet i, at folk søger asyl? Hvis folk søger asyl, er der jo grund-

læggende to muligheder. Den ene mulighed er, at de får asyl, hvilket vil sige, at de er forfulgt i deres hjemlande. Jamen er det ikke strålende?

Jeg er da glad for, at Sverige gav opholdstilladelse og asyl til folk, der var på flugt fra Danmark under anden verdenskrig. Jeg er lidt ked af, at Danmark ikke gav opholdstilladelse og asyl til nogle flere jøder på flugt fra Tyskland; det kunne have reddet en del af dem fra gaskamrene. Det gjorde vi ikke, det er jeg ked af og faktisk lidt flov over på Danmarks vegne. Men o.k., det var der andre, der gjorde, f.eks. USA, det var da glædeligt.

Så hvis der er nogle, der kommer her, og de får asyl, fordi de er forfulgte i deres hjemlande, hvad er problemet? Der er ikke noget problem, vi skal da være stolte og glade.

Den anden mulighed er, at der måske vil komme nogle og søge asyl, og som ikke skal have asyl, fordi de ikke er forfulgt i deres hjemlande. Jamen de skal jo bare sendes tilbage, så enkelt er det. Der kan man selvfølgelig også inden for rammerne af det her forslag diskutere en eller anden sikkerhedsstillelse. Den store fordel ved det her forslag er jo, at man præcis ved, hvem man skal sende regningen til i givet tilfælde. Der kan man selvfølgelig diskutere muligheden for at lave en eller anden økonomisk kautiion eller noget; den mulighed eksisterer.

Men hvad er problemet? Der er nogle, der gør det til et problem i sig selv, at der er nogle, der vil benytte muligheden ved at komme til Danmark til at søge asyl. Helt ærligt, hvordan harmonerer det med Genèvekonventionen? Jeg ved godt, at hr. Langballe ikke er meget for Genèvekonventionen, men hvordan harmonerer det hos alle de partier, som normalt hylder Genèvekonventionen, som jo lige præcis handler om vores forpligtelse til at give folk mulighed for at søge asyl?

Ikke at *give* dem asyl, men at behandle deres asylansøgning, og så give dem asyl, hvis de er forfulgt, eller beskyttelse, som er den term, der bruges, eller udvise dem, hvis de ikke har noget grundlag for at være her.

Det korte af det lange er, at den argumentation, der er blevet brugt mod det her forslag, mener jeg ikke holder nogen steder. Jeg mener, at det er fuldstændig rimeligt og i øvrigt også administrativt meget enkelt at sige, at folk, der bor i Danmark, folk, der har opholdstilladelse i Danmark, folk, der er danske statsborgere, har mulighed for at få deres nærmeste familie til Danmark en gang om året i en ganske kort periode.

Vi snakker jo slet ikke om 3 måneder, som det foresloges i den redegørelse, arbejdsgruppen har udarbejdet, men kun om 14 dage.

Jeg vil slutte af med at sige tak til SF og til Det Radikale Venstre og til Kristendemokraterne for deres positive bemærkninger.

Jeg er ikke specielt overrasket over modtagelsen af det her forslag, men jeg vil selvfølgelig benytte den debat, vi har haft her i dag, næste gang vi møder taxachaufføren, eller næste gang, vi møder højskolelæreren, eller næste gang vi møder universitetsprofessoren, eller næste gang vi møder en af vores arbejdskammerater, der ikke kan forstå, hvorfor de ikke kan få nogen af deres nærmeste til Danmark bare på et besøg, f.eks. i forbindelse med en fødsel eller f.eks. i forbindelse med et bryllup eller f.eks. i forbindelse med alvorlig sygdom eller f.eks. i forbindelse med en begravelse.

Så skal vi sige til dem, at årsagen ene og alene er det flertal, som eksisterer i Folketinget bestående af Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ret skal være ret. Jeg har bestemt ikke sagt, at hele argumentationen i hr. Søren Søndergaards beslutningsforslag var indholdsløst, men jeg tillod mig at lave lidt sjov med en frase, som næsten ikke er til at holde ud at høre på, fordi den er fuldkommen meningsløs: en globaliseret verden. Det er sådan nogle udtryk, der bruges i debatten, og de glider lige ned, så selv fru Else Theill Sørensen kom til at bruge det i sin ordførertale. Jeg synes, at man måske en gang imellem skulle gøre opmærksom på, at det selvfølgelig ingen mening giver.

Så vil jeg sige, at bortset fra al den globalisme, så synes jeg, der har været et point i det, forslagsstillerne har sagt, og også i det, fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde. Det er klart, at retskravet på besøgsvisum er fuldstændig uacceptabelt og strider imod hele linjen i den udlændingepolitik, der føres nu.

Men tilbage står jo så, at myndighederne skal administrere besøgsvisa på en ordentlig måde, og der vil jeg godt sige, at jeg kender et enkelt eksempel, nemlig eksemplet med de russiske børnebørn og bedsteforældre, hvor det blev administreret så rigidt, at man må sige, at det var fuldstændig meningsløst at genere mennesker. Nu endte det lykkeligt.

Men jeg vil da godt stille integrationsministeren det spørgsmål, om han også er optaget af, at myndighederne administrerer besøgsvisa på en menneskelig og ordentlig måde.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg husker jo tydeligt ved behandlingen af B 33, at hr. Søren Søndergaard undrede sig lidt over fremsættelsen af det forslag, fordi det jo i virkeligheden var et lille forslag, og var det dog ikke bedre at bruge alle ressourcerne på at få en bedre integration i Danmark?

Så må jeg jo stille det samme spørgsmål her: Når hr. Søren Søndergaard nu er bekendt med, at integrationsministeren vil se på visumreglerne og sørge for at tilgodese nogle ting og også komme med det her om sikkerhedsstillelse, er det her så ikke et forslag, som er fuldstændig ligegyldigt? Kunne vi ikke i stedet for prioritere tingene bedre og bruge flere ressourcer på integrationen?

Når hr. Søren Søndergaard også giver udtryk for, at det da ikke er et problem, at folk søger asyl, så vil jeg gerne have at vide af hr. Søren Søndergaard, om man ikke kunne have brugt ressourcerne bedre end på alle dem, der er kommet i de sidste 4 år på visum og alligevel har sat sig ned og søgt asyl og ikke er endt med at få det, nemlig 2.100 personer.

Vil det problem ikke vokse, hvis man giver et retskrav på visum?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt bede hr. Søren Søndergaard om, at han, næste gang han møder vores fælles bekendt taxachaufføren, jeg har også kørt med ham, jeg har også hørt historier, eller næste gang han møder de russiske bedsteforældres herboende familie, så orienterer om, at det, det onde flertal her i Folketinget har gjort og sagt og ment, ikke er, at taxachaufførens familie ikke skulle have visum, eller at de russiske bedsteforældre ikke skulle have visum.

Det, vi har forholdt os til i dag, er, at vi er imod, at alle, der har familie i Danmark, får et retskrav på at få et visum. Vi har tværtimod sagt, at det kan være rigtigt i nogle situationer, og der er sat et arbejde i gang for at se på en ændret visumpraksis, sådan at vi ikke fremover kommer ud for så mange af den slags situationer, som vi, når vi får dem fortalt, alle sammen synes forekommer urimeligt.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er sådan set også for at gentage, at vi såmænd ikke er specielt onde i Socialdemokraterne, når vi har en lidt restriktiv holdning til, på hvilken baggrund vi skal kigge på nye regler for at få visum.

Jeg kender også den taxachauffør, som der henvises til, og jeg har sågar også på hans vegne stillet nogle skriftlige § 20-spørgsmål og dermed også læst hele sagen og ved, at stedsønnen har haft en positiv interesse i og faktisk har forsøgt at søge om indvandring til Danmark. Så derfor kunne det måske være en begrundelse for nogle afslag.

Kl. 17.20

Jeg er faktisk personlig enig i, at vi skal se på de lande, som også er turistmagneter for danskerne. Det er jo lidt pudsigt, at vi kan rejse den ene vej, men de kan ikke rejse den anden vej. Men jeg fornemmer, at der nu bliver set bredt på visumreglerne. Det er derfor, vi siger, lad os se bredt på, hvor det er, vi skal være restriktive, og hvor det er, vi kan lempe. Så vi er ikke imod forandringer, men vi vil også godt sikre den beskyttelse, der skal være også i forhold til, hvem der bliver udstyret med et egentligt retskrav.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu tror jeg ikke, jeg brugte ordet onde. Det tror jeg vist ikke der er nogen der kan dokumentere. Men det er fuldstændig korrekt, at jeg vil fastholde, at den politik, man vedtager herinde, har nogle konsekvenser. Det, der er dybt hyklerisk, er, at man med glæde igen og igen vedtager en politik, og når man så bliver konfronteret med konsekvenserne, så kommer man og siger, nej, det var heller ikke meningen lige i den konkrete sag.

Vi hørte jo også fra hr. Langballe, at selv hr. Langballe havde mødt nogle, hvor han overhovedet ikke kunne forstå, at de ikke kunne osv. Men dem er der bare mange af. Hr. Langballe møder ikke dem alle sammen, men der er tusinder af dem, hvor man med rimelighed kan spørge, hvad baggrunden for det er, hvad årsagen er, og det var der ingen af de nævnte ordførere, som ville røre ved. Tværtimod understregede de det.

Det, der er årsagen til problemet, er, at man har den indfaldsvinkel, at over for lande, hvorfra der kommer mange asylansøgere, skal vi have en restriktiv visumpraksis. Det betyder jo,

at man retter bager for smed, det betyder jo, at man siger, at hvis der er et land, hvorfra der kommer mange asylansøgere, så bedømmer man som udgangspunkt i Udlændingestyrelsen, at den sag ikke kan give visum, når folk søger derfra, fordi de skal besøge deres fætter, eller de skal besøge deres mor, eller de skal besøge deres søn, eller hvad de skal.

Lige præcis den praksis vil man fortsætte, det fremgår fuldstændig krystalklart af den redegørelse, som er lavet, som man i øjeblikket behandler i Integrationsministeriet. O.k., det kan selvfølgelig være, regeringen ikke følger den redegørelse, men det går jeg ud fra den gør. Men det fremgår fuldstændig krystalklart, at lige præcis den praksis vil man fortsætte.

Derfor vil vi blive ved med at have de her problemer, vi vil blive ved med at have de problemer, at man ikke kan forstå, hvorfor folk ikke kan få visum, og de kan ikke få visum, fordi de kommer fra et forkert land. De har tilladt sig at komme fra et land, hvorfra der er mange, der søger asyl i Danmark, og derfor kan de ikke få visum.

Jeg er en lille smule overrasket, for jeg troede jo egentlig, at den store mærkesag for Dansk Folkeparti og for Venstre var at holde så mange af de fremmede ude fra at bosætte sig i Danmark. Jeg troede sådan set, at det var det, der var pointen, og derfor forstår jeg heller ikke snakken om integration.

Det her handler jo ikke om, at der er nogle, der skal integreres. De skal have lov at være her i 14 dage, og så kan de selvfølgelig lave illegale ting. De kan f.eks. gå under jorden i løbet af de 14 dage.

Man kan også sejle over fra Sverige til Danmark. Det behøver man ikke noget visum for. Man kan også gå over den dansk-tyske grænse. Det behøver man heller ikke noget visum for. Naturligvis kan man da lave illegale ting, det har bare ikke noget at gøre med, om man har visum eller ej. Det er faktisk fuldstændig ligegyldigt. Hvis man vil have illegalt ophold i Danmark, tror jeg, det dumme, man kunne gøre, var at ansøge om et visum, fordi man både udleverer sin familie, plus man udleverer en hel masse personlige oplysninger. Så helt ærligt, der er ikke nogen sammenhæng. Der er ikke nogen sammenhæng mellem det at søge visum og det, at man får ophold i Danmark. Det skal der heller ikke være i det forslag, jeg har lavet.

Så synes jeg i øvrigt, at den politik med, at vi skal passe på ikke at få fremmede til Danmark,

er en dårlig politik. Jeg er glad for, at der er danskere, der tager ud og arbejder, jeg synes, det er fint, der kommer fremmede hertil for at arbejde, men det er en anden diskussion. Det er slet ikke det, der er forslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Når jeg nu ikke fik et klart svar på mit spørgsmål, så må jeg prøve at formulere mig lidt klare til hr. Søren Søndergaard. Kan hr. Søren Søndergaard ikke forstå og her svare på, om ikke det kan blive et problem, når man med de regler, som hr. Søren Søndergaard åbenbart mener er meget restriktive, vi har på området nu, opnår, at der er 2.100 personer, der med visum i hånden kommer til Danmark, sætter sig ned og siger, at de skal have asyl, og får hele behandlingen i asylsystemet, men ikke får tilkendt asyl?

Ville det problem ikke vokse, hvis endnu flere havde et retskrav på at komme her til landet via et visum? Er det ikke spild af ressourcer, som vi kunne bruge meget bedre andre steder, bl.a. på en bedre integration af de udlændinge, vi har her i landet nu?

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Søren Søndergaard er glad for, at der kommer fremmede til Danmark og arbejder, og at danskere tager til udlandet og arbejder. Det er jeg også meget glad for. Jeg synes også, det er dejligt, at der kommer fremmede til Danmark og arbejder og slår sig ned og er her blandt os og sammen med os. Men jeg har den opfattelse, og jeg ved ikke, om hr. Søren Søndergaard deler den, at der også kommer mange, der ikke vil arbejde, ikke kan arbejde, ikke vil bo her – jo, det vil de måske nok – og ikke være sammen med os.

Jeg vil også godt bede hr. Søren Søndergaard svare på, om ikke han mener, at i de lande, hvorfra der kommer mange asylsøgere, vil borgere have et ganske kraftigt incitament til at tage kontakt til deres familie i f.eks. Danmark og derved få et besøgsvisum til Danmark og så efterfølgende søge asyl.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til Venstres ordfører vil jeg sige angående de 2.100, at nu er jeg ikke helt klar over, hvor mange af de 2.100 der er kommet, fordi de havde fa-

milie i Danmark, men vi kan jo i forbindelse med behandlingen undersøge, om det ligesom er den primære indgangsvej. Jeg ved, at da vi havde bosnierne, der kom til Danmark, var det jo primært på turistvisa, men det kan vi da kigge på.

Det, jeg bare vil insistere på, uanset hvor mange gange det bliver gentaget fra Venstres og De Konservatives side, er: Jeg vil ikke opfatte det som et problem, at folk søger asyl i Danmark. Det vil jeg ikke. Jeg synes ikke, det er et problem, at folk søger asyl i Danmark. Jeg synes, det er et problem, hvis folk, der ikke har krav på asyl, får asyl. Jeg synes, det er et endnu større problem, hvis folk, der har krav på asyl, ikke får asyl, men jeg synes ikke, det er noget problem, at folk søger asyl.

Faktisk går jeg netop for at undgå de der ting ind for, at folk sådan set kunne søge asyl fra en ambassade i udlandet. Det var jo sådan engang, at vi havde en regel om, at hvis man var forfulgt, så kunne man søge via en udenlandsk repræsentation, hvis man havde en særlig tilknytning til Danmark, f.eks. et familiemedlem her, og så behøvede man slet ikke at komme hertil. Det fik Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti så afskaffet, sådan at nu er man tvunget til at komme hertil og sørge for at sejle over Øresund eller komme over den dansk-tyske grænse. Det behøver man ikke visum til, og det er jo det, der er hele problemet.

Jeg vil ikke afvise, at der kommer flere ind ved hjælp af et visum, for det er da muligt. Så kommer de ikke over den dansk-tyske grænse, men kommer ind, fordi de kender en og søger asyl. Hvilke krav stiller det os over for? Det stiller os over for det krav, som vi har haft hele tiden, nemlig at gøre noget ved de lange sagsbehandlingstider. Det var en af vores hovedanker under den tidligere regering. De, der var med i den sidste periode, kan i hvert fald huske, at på et tidspunkt tog vi det op og pressede regeringen til at gøre noget ved det, og det er altså sådan, at selvfølgelig skal vi blive bedre til de der asylsagsbehandlinger og sørge for hurtigt at få afgjort, hvem der er i hvilken kategori.

Men jeg nægter altså at gå ind på den tankegang, at det i sig selv er et problem, at der er mange, der søger asyl i Danmark. Det vil jeg ikke acceptere, for det vil jo være det samme som at sige, at det er et selvstændigt formål at forhindre folk i at søge asyl i Danmark. Det var det, Danmark gjorde i 1939, og jeg ved ikke,

hvor mange jøder det kostede livet, men det var i hvert fald for mange.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg synes, det er uanstændigt at sammenligne folk, der til fods ville flygte over den dansk-tyske grænse i 1939, eller folk, der ville flygte til deres nærmeste nabolande for at søge beskyttelse, med nogle, der rejser fra den ene side af jorden til anden for at søge asyl i Danmark. De to flygtningebegreber kan ikke sammenlignes.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Selv om hr. Søren Søndergaard gentager det syv eller ti gange, ændrer det jo ikke ved, at der ikke findes et eneste land i den vestlige verden, der gør, som hr. Søren Søndergaard anbefaler.

Kl. 17.30

Han anbefaler, at man indfører fri indrejse. Alle kan få besøgsvisum. Så siger han, at enten får de asyl, eller også kan man bare sende dem hjem. Jeg vil lige gøre opmærksom på, for det første at man jo kan gemme sig i lang tid. Det er det, man kalder ulovlig indvandring. For det andet kan man sendes hjem, ja, men det koster fornuer med disse hjemsendelser. Det er ikke noget med, at man *bare* kan sende folk hjem. Vi har et kæmpemæssigt problem med at sende folk hjem, og hvis man indfører fri indrejse, som hr. Søren Søndergaard anbefaler, så kan vi ellers få noget at lave i Udlændingestyrelsen og i politiets udrejseafdeling. Det er derfor, der ikke findes ét land i den vestlige verden, som følger hr. Søren Søndergaards råd. Så enkelt er det desværre ikke. Gid det var.

Når man hører debatten skulle man jo tro, at vi er i gang med at stramme visumreglerne. Det er vi ikke. Jeg har redegjort for, at der kommer en rapport, eller rettere sagt den er kommet, jeg har givet fru Karen Klint mit eksemplar, og den foreslår en betinget lempelse, sådan at man måske i et eksempel som det, fru Elsebeth Gerner Nielsen nævnedede, den russiske statsborger, der ikke kunne komme på besøg, med den lempelse løser det problem. Jeg ved det ikke, men vi overvejer altså en betinget lempelse, nemlig i forbindelse med en garantistillelse. Man skulle jo ikke tro, det var lempelser, der var på dagsordenen, når man hører denne debat.

Der er lande, som vil blive flyttet rundt mellem de fire landegrupper. Nogle vil komme i en mildere landegruppe. Nogle vil komme i en skrappere landegruppe. Sådan skal denne ind-

deling i landegrupper jo afspejle de erfaringer, vi har.

Når f.eks. et helt fodboldhold fra et land forsvinder under deres ophold i Danmark, når en hel regeringsdelegation fra et andet land forsvinder, så siger det lidt om, at i forhold til de lande skal vi nok ikke indføre fri indrejse eller lempe visumreglerne.

Når man hører debatten, skulle man også tro, at vi er ved at lukke Danmark. Det sagde hr. Aage Frandsen, og fru Elsebeth Gerner Nielsen satte trumf på ved at sige, at vi er ved at indføre et nyt jerntæppe. Jamen min redegørelse handlede om, at vi er ved at indføre en betinget lempelse, og jeg kan oplyse, at vi giver flere arbejdstilladelser og ikke færre, at vi giver langt flere opholdstilladelser til studerende, altså antallet af opholdstilladelser til folk, der arbejder og studerer, er stigende – endda kraftigt stigende. Også antallet af opholdstilladelser til østpraktikanter, au pair osv. stiger.

Vi er ikke ved at lukke Danmark. Der er flere og flere, der kan komme til Danmark, men det foregår altså velordnet, uden at vi åbner døre for illegal indvandring, og uden at vi indfører fri indrejse.

Som det allervigtigste: Fra 1. maj lukker vi som et af de få europæiske lande op for borgere fra de nye EU-medlemslande, som vil søge arbejde i Danmark. Jeg nævner det bare for at understrege, at Danmark ikke er et lukket land, og vi er heller ikke ved at lukke Danmark. Der er ikke tale om, at vi er blevet mere lukkede. Vi har sat ind over for familiesammenføringer med meget god grund, og det har haft den virkning, det skulle have, til gavn for unge menneskers ret til selv at vælge, hvem de vil giftes med.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fru Else Theill Sørensen siger, at det, der foregår i Danmark, jo ikke kan sammenlignes med den gang i 1930'erne, hvor folk søgte ind til deres nærmeste nabo, nemlig Danmark. Det kan ikke sammenlignes med dem, der kommer tværs over halvdelen af kloden for at søge asyl.

Kl. 17.35

Jeg vil bare sige til fru Else Theill Sørensen, at jeg er glad for, at USA ikke havde den samme opfattelse, som fru Else Theill Sørensen her giver udtryk for. Jeg er glad for, at USA, lige præcis fordi de omgivende lande var lukket for jøder på flugt fra Tyskland, gav tilladelse til, at en masse jøder kunne komme til USA, og at det

ikke var fru Else Theill Sørensen, der havde magten i USA og kunne stille sig op og sige: Nu skal vi jo ikke åbne for folk, der kommer fra den anden ende af verden osv. Det er jeg meget tilfreds med. Så jeg mener, at parallellen holder perfekt.

Til ministeren: Altså lad os nu lige fastholde, at der ikke er tale om fri indrejse. Lad os lige fastholde, at vi snakker om en ganske bestemt målgruppe, nemlig den målgruppe, der består af danskere eller folk med permanent opholdstilladelse i Danmark, der har mulighed for at få familiemedlemmer på besøg. Det er altså en meget begrænset målgruppe, og ministeren vil have alle de muligheder, ministeren ville ønske i sådan et forslag – det strider ikke mod noget af det, vi har fremlagt – til at stille alle mulige krav om kautionstilladelse og betaling for asylprocedure, i tilfælde af at der ikke bliver givet asyl osv. Alle de muligheder eksisterer, fordi man har navn og adresse på dem, man skal henvende sig til.

Så må jeg gemme det sidste spørgsmål.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen for en kort bemærkning. Er det til hr. Søren Søndergaard? Ja.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, integrationsministeren taler med to tunger. Med jævne mellemrum hører man den her analyse, som går på, at grunden til, at man var nødt til at stramme udlændingeloven, var for at forebygge tvangsægteskaber/arrangerede ægteskaber, eller hvad man nu kalder det.

Jeg må lige minde ministeren om, at det også er ministeren, der står bag det nye lovforslag, der hedder lovforslag nr. L 6, hvori det står meget klart i de generelle bemærkninger, at formålet med strammingerne på udlændingeområdet er at begrænse indvandringen til Danmark, med andre ord at gøre Danmark til et mere lukket land.

Jeg synes, det ville klæde integrationsministeren at stå ved, at det er det, der er formålet med den aktion, der er i gang.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu er jeg lidt i tvivl. Integrationsministeren ...? Ønsker hr. Søren Søndergaard ordet? Ja, det kan være lidt svært en gang imellem, men jeg prøver at tackle det så godt, jeg kan.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige, at spørgsmålet om familiesammenføringerne jo ikke er det eneste sted, hvor regeringen har strammet. Regeringen har jo også fået strammet op, hvor mange asylansøgere der kommer til landet, og har, jeg vil næsten sige på mirakuløs vis, fået gennemført eller, ja, jeg ved ikke, hvordan man skal formulere det, men af en eller anden grund er antallet af folk, der bliver anerkendt som berettiget til asyl i Danmark, også dramatisk faldet. Anerkendelsesprocenten er faldet, samtidig med at vi skiftede regering, og det er jo højst besynderligt, for det der med flygtningemyndighederne er jo et helt uafhængigt system, det har jo ingen sammenhæng med, hvem der sidder i regering osv., så det er jo meget besynderligt. Men det er altså alligevel lykkedes, så der er jo blevet strammet op på flere områder.

Det er jo så også det, der er vores hovedkritik af den lempelse, som regeringen siger den lægger op til. Nu ved vi jo ikke, hvad regeringen vil komme med, men hvis regeringen følger det, der står i den her rapport, så vil man stadig væk, uanset hvor meget lempelse man laver, tage det udgangspunkt, at folk, der kommer til Danmark fra lande, som der er mange der søger asyl fra, vil få sværere ved at få et besøgsvisum til Danmark.

Det udgangspunkt vil man fortsat have, og det er det, den fundamentale uenighed går på i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber ikke, det er nyt for hr. Søren Søndergaard, at asylinstituttet desværre bruges til allehånde formål. Det var det, der var problemet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er jeg da fuldstændig enig med ministeren i. Der er da alle mulige platugler og lykkeriddere, og hvad ved jeg, der forsøger at komme ind i et land ved hjælp af asylproceduren, og jo mere lukket et land er, jo mere vil asylproceduren virke som en tiltrækkende mulighed for at komme ind.

Men hvad er det et argument for? Det er jo i hvert fald ikke et argument for at lave nogle grænser og nogle lukninger, der betyder, at folk, der har et reelt behov for asyl, ikke får mulighed for at søge det.

Kl. 17.40

Vi står over for den opgave, at folk, der har et reelt beskyttelsesbehov, skal have mulighed for at søge asyl og få det, samtidig med at folk, der ikke har et asylbehov, hurtigt og smidigt skal skilles fra, sådan at de bliver udskilt. Den opgave står vi over for, uanset hvordan folk er kommet herind, om de er kommet herind på et besøgsvisum, på et turistvisum, med et fodboldhold, eller de er kommet ind bare ved at snige sig over den dansk-tyske grænse. Den opgave skal vi koncentrere os meget om, sådan at vi kan få en hurtig og smidig, men samtidig grundig og retfærdig asylprocedure.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Inte-

grationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. december 2003, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.41
